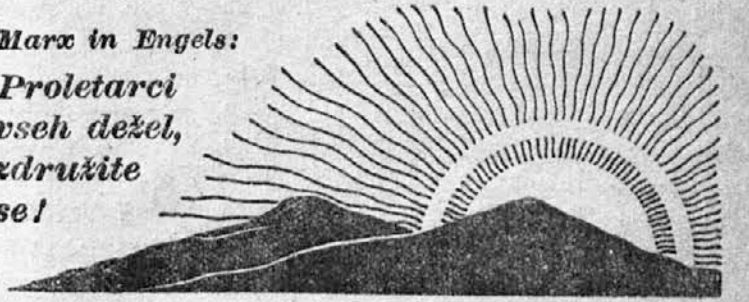

RDEČI PRAPOR

GLASIL KOMUNISTIČNE STRANKE JUGOSLAVIJE.

Izhaja vsako sredo in soboto. — Uredništvo in uprava lista je v Ljubljani, Krakov trg št. 10. — „RDEČI PRAPOR“ velja v Jugoslaviji mesečno 8 K; v zasedenem ozemlju (Primorju) četrtletno 9 lir, v Nemški Avstriji, Češkoslovaški, Madžarski in Nemški četrtletno 36 jgal. K; v Ameriki polletno 1 dolar. — Oglasi se računajo enostopno za milimeter po 1 K.

Marx in Engels:
Proletarci
vseh dežel,
združite
se!

Balkansko-podonavski Komunistična Federacija.

MANIFEST

delavnemu ljudstvu balkansko-podonavskih dežel.

Konec.

Delavci in kmetje!

Kako mislijo vladajoči razredi na Balkanu rešiti vprašanje o strašnem gospodarskem razdejanju, da se ognejo finančnemu bankrotstvu, da rešijo svoje narode pred gospodarsko sužnostjo, pred katero stojijo, da popravijo težke socialne posledice sužnosti?

Za boj proti gospodarskemu razdejanju oni znajo samo eno zdravilo: popolno svobodo in neomejeno oblast kapitala. Ti tudi že razglašajo potrebo svobodne trgovine, t. j. brezkontrolno in neomejeno ropanje narodnih množic. Ti že posegajo na uredbe za zaščito dela in delavskih organizacij, t. j. proglašajo brezmejno izrabljanje delavne sile pod sužnostjo kapitala. Toda delavni razred noče več trpeti, da ga gazijo in neomejeno izrabljajo. Nezapomnjeni spopadi udarjajo dan na dan med kapitalom in delom, ki pretresajo produkcijo do dna. **Jasno je, da pod vodstvom kapitala v bodoče nista mogoči ne produkcija in ne gospodarska obnova.** Kapitalizem ne bo popravil gospodarskega razdejanja, temveč ga bo še povečal.

Da se izognejo finančnemu bankrotu, kapitalistični razredi ne poznajo drugega sredstva razen brezmejnega obremenjevanja delavskih množic z neznoznimi posrednimi davki. Toda povečevanje posrednih davkov še bolj podražuje življenje in še bolj postruže socialno krizo. Socialni konflikti in spopadi se dogajajo vse češče in nobeni posredni davki ne bi mogli preprečiti poloma državnih financ.

Konfiscirano!

kapitalistični razredi niso več sposobni voditi svoje države.

Balkanska buržoazija je brez moči proti zavladanju Balkana po tujem kapitalu. Na sprotno, ona še olajšuje to delo. Ona celo svoja lastna bogastva in kapitale postavlja pod zaščito inozemske zastave. Njena edina skrb je, da zagotovi zase kolikor mogoče večji del proizvodov narodnega dela. Balkanska buržoazija marljivo dovršuje svoje izdajalsko delovanje. Ona pred celim svetom kaže svojo nesposobnost za vodstvo gospodarskega razvoja balkanskih narodov.

Podpirana od socialpatrijotov, ki so še enkrat izdali proletarijat in socializem, je buržoazija skušala z obetanjem globokih reform zadušiti nezadovoljstvo narodnih množic. Toda reformistično delovanje socialpatrijotov je hitro bankrotiralo in cela socialna politika buržoazije se je izkazala samo kot goljufija. Izrabljanje delavne sile ne prestopa raste, narodne množice se pogrezajo v vse večjo bedo in skupno z nezadovoljstvom raste tudi njihov upor. Množice protestirajo, demonstrirajo, pretijo!

Konfiscirano!

Danes caruje širom celega Balkana najbolj črna politična reakcija. Pod njenim okriljem so započeli grški imperijalisti v Trakiji in Mali Aziji svoje novo krvavo delo, daveč vsaki glas protesta z najbrutalnejšo vojno diktaturo. Jugoslovanska monarchistična in kapitalistična oligarhija, ki nima poguma, da izvede volitve, davi v krvi močno dvignjeni val delavskega gibanja. Bolgarski mestni in vaški proletarijat združuje pod žgočimi udarci samopašne cinične vaške buržoazije, ki brezobzirno izkorišča državno oblast, da zadovolji svojim razbojniškim in najmračnejšim apetitom. V Romuniji veleposestniki in kapitalisti, ki se skrivajo za namišljeno krinko narodnih prijateljev, s ko-

rupcijo in terorjem cementirajo vezi zasedenih dežel s staro državo in dušijo burno delavsko nezadovoljstvo.

Konfiscirano!

Konica kapitalistične, veleposestniške in militaristične reakcije je obrnjena proti komunističnemu gibanju, komunistični stranki, ki je sestavljena iz najzavednejšega, najpožrtvovalnejšega in najbolj delavnega dela proletarijata po mestih in vaseh in ki si je naravno nakopala smrtno sovraštvo vladajočih razredov. Komunistične stranke so tiste, ki s svojo ostro kritiko meščanskih, malomeščanskih in socialpatrijotičnih strank budijo revolucionarno zavest pri delavskih množicah; one so tiste, ki vedno stojijo v prvih vrstah delavskih in ljudskih gibanj. Če so te zadušene, pomeni, da bo za dolgo časa zadušeno delavsko revolucionarno gibanje. Zato so torej komunisti v vseh balkanskih deželah izpostavljeni najbrutalnejšemu preganjanju in postavljeni izven zakona.

Zapori so vsepovsod prenapolnjeni komunistov, vojna sodišča izdajajo nad njimi drakonske obsodbe, za njihovo iztrebljenje so dovoljena vsa sredstva.

Toda vkljub vsemu delo komunistično gibanje velikanske napredke v balkansko-podonavskih deželah. Komunistične stranke v njih se neprestano razvijajo in krepe. Delavne in tlačene narodne množice trgajo vse vezi z meščanskimi strankami, prezirajo socialpatrijote, te izdajice socializma in delavske stvari in se odkrito uvrščajo pod razvite zastave komunističnih strank. V balkansko-podonavskih deželah ni mogoče nobeno delavsko in narodno gibanje izven komunističnega, izven okvira komunističnih strank.

Delavci in kmetje!

Konfiscirano!

Zgodovinska nujnost danes je, da se vladajoči kapitalistični in veleposestniški razredi poženo z vlade, da se iztrga država iz njihovih rok in preide v roke delavskih in kmečkih množic, organiziranih v delavskih in kmečkih sovjetih. Namesto kapitalistične in veleposestniške diktature, ki jo izvaja neznatna manjšina, da izrablja delo in preganja delavne množice, je potrebno, da pride diktatura ogromne večine naroda, delavcev, malih posestnikov in kmetov za neodložljivo razlastitev in povrnitev narodu velikih imetkov, zemlje, kapitalističnih podjetij, fabrik, bank in privatnih kapitalov in za uničenje državnih dolgov. Z diktaturo bodo delavne množice, naslonjene na solidno in disciplinirano rdečo delavsko in kmečko armado zlomile vsaki poskus odpora po kapitalistih in veleposestnikih, delo se bo za vedno osvobodilo od vseh kapitalističnih verig in bodo pristopile k izgradbi novega komunističnega društva, kjer bo samo oni imeli pravico, da je, kdor dela in samo kdor dela, bo imel pravico, da vodi.

Konfiscirano!

Veliki štrajki, demonstracije in krvavi spopadi pričajo o velikem nezadovoljstvu in revoltiranju delavnih množic proti današnjemu kapitalističnemu in veleposestniškemu režimu. Mnogoštevilni glasovi pri volitvah za Komunistično Stranko jasno govorijo, kam so usmerjeni njihovi pogledi. Balkanske komunistične stranke mrzlično organizirajo svoje kadre in njihovo ujedinjenje v Balkansko-podonavsko Komunistično Federacijo kaže, da dobro razumejo pogoje proletarske in kmečke revolucije v vseh deželah. Nasproti buržoaziji vsake dežele, ki stalno namigava na nevarnost od tujega prodiranja v slučaju notranje revolucije, one danes povdarjajo komunistično edinstvo delavnih množic v vseh balkansko-podonavskih deželah. Toda nasproti neizbežnemu ujedinjenju kontrarevolucionarne buržoazije celega Balkana, kadar bo revolucija zagrozila njenemu vladanju, one postavljajo revolucionarno fronto balkanskih delavcev in kmetov in njihovo bratsko solidarnost z revolucionarnim proletarijatom celega sveta.

Delavci in kmetje z Balkana!

Konfiscirano!

Ona je neposredna naloga momentov, v katerih živimo. Ona je vzplamtela v prsih velikega ruskega delavnega naroda, popolno triumfirala

Osrednji izvrševalni odbor Komunistične Stranke Jugoslavije:

Vlad. Mirić, Vlad. Čopić, Drag. Marjanović, Dušan Cekić, Života Milojković, Ivan Čolović, Laza Stefanović, Pavle Pavlović, Sima Marković, Filip Filipović.

Osrednji komitet Bolgarske Komunistične Stranke:

D. Blagojev, V. Kolarov, Hr. Kabakčijev, G. Dimitrov, T. Lukanov, T. Penev, T. Kirkova.

Osrednji komitet Grške Komunistične Stranke:

Nikos Demetratos, Georges Doumas, Panalis Demetratos, Janis Kordatos, Spiros Koumijatis, A. Arvanitis, Lagoudakis.

Vrnili se na delo!

Mnogim našim bralcem je znano, da je reprezentanca trboveljskega rudnika v sporazumu z deželno vlado ljubljansko povodom aprilske generalne stavke odpuštila 25. aprila t. l. 16 dolgoletnih rudarjev in jih lažljivo obtožila.

Da bi reprezentanca svojo lažno tožbo čim bolj podkrepila, je kot krivdo obtoženih navedla: »da je generalna stavka političnega in prekucuskega značaja«. — O, ti divni patrijotem Jugoslovanov iz Dunaja, o ti lepa dobrota, od katere koža poka!!

Povodom te lažne obtožbe naših sodrugov je uprava »Saveza rudarskih delavcev v Jugoslaviji« poslala pred mesecem dni pismeno predstavko ministarstvu šum in rud v Beogradu, s katero je zahtevala: da se vsi obtoženi takoj vrnejo na delo.

„Bojevni Sklad Komunistične Stranke“.

Pokrajinsko Tajništvo naše stranke je prejelo od centrale v Beogradu 3000 znamk po 4 K za volilni sklad in bojevni fond Komunistične Stranke. Znamke so jako okusno izdelane, nosijo napis »marseljeza« in imajo sliko iz proletarske revolucije. Organizacije naj naročajo te znamke, ki se lahko prilpejajo na pisma, dopisnice itd., pri »Pokr. Tajništvu Komunistične Stranke« v Ljubljani, Krekov trg št. 10.

Krajevne organizacije obdrže od vsake prodane znamke 2 K za svoj domači volilni in bojevni sklad, 2 K pa odračunajo Pokrajinskemu Tajništvu v Ljubljano.

Sodrugji in sodružice! Vse organizacije v Sloveniji! Naročite takoj in razprodajte primerno število teh krasnih znamk naše stranke!

Pokrajinsko Tajništvo Komun. Stranke Jugosl. v Ljubljani.

Sodrugji, sodružice!
Pridobivajte nove naročnike!

v veliki zemlji bivših ruskih carjev, toda njeni ognjeni jeziki že ližejo razpadajoče kapitalistične države v srednji in zapadni Evropi, Ameriki in njihovih velikih kolonijalnih posestvih. Vsi izkoriščani, podjarmljeni, ponižani razredi narodov z vzhoda in celega sveta se dramijo in dvigajo na boj proti svetovnemu kapitalizmu in imperijalizmu. Tresejo se temelji silnih cesarstev kapitala. Na čelu vseh teh orjaških bojev stoji velika Ruska Sovjetska Republika s Komunistično Internacionalno in njenimi oddelki — komunističnimi strankami. Dolžnost vseh delavnih množic je, da se razvrste pod razvito komunistično zastavo. Ravno tako je dolžnost delavnih množic in potlačeni narodov na Balkanu in ob Donavi, da se zbero v vrstah komunističnih strank in Balkansko-podonavske Federacije in da prično veliko borbo za zmagslavje komunizma.

Doli z balkansko-podonavsko kapitalistično in veleposestniško buržoazijo!

Doli mednarodna protirevolucija!

Živela Ruska Sovjetska Socialistična Republika!

Živela Komunistična Internacionalna!

Konfiscirano!

10. avgust 1920.

gradu, s katero je zahtevala: da se vsi obtoženi takoj vrnejo na delo.

Na to predstavko Saveza in osebno intervencijo tajnika sodruga Janka Petakovića je ljubljanska deželna vlada odgovorila dne 11. septembra t. l. potom svojega rudarskega glavarja: da vlada nima ničesar proti temu, da se vsi obtoženi vrnejo na delo.

Istega dne je reprezentanca odgovorila tajniku Saveza: Napram izjavi vlade bo reprezentanca še danes javila ravnateljstvu trboveljskega rudnika, da naj vse obtožene razen treh 13. t. m. sprejme zopet na delo.

Po celih štirih mesecih samolastnega mrcvarjenja nedolžnih ljudi se je z akcijo našega ujedinjenega Saveza rudarjev doseglo, da so se oprostil in da se je vrnila pravica nedolžnim obtoženim sodrugom Prihodnjic več.

Generalna stavka v zasedenem ozemlju.

(Trst, 8. IX. 1920.) Sinoči ob 22. uri je končala generalna stavka, ki jo je proklamiralo socialistično delavstvo v zasedenem ozemlju za odpravo vojaških sodišč in vpostavitve »normalnih razmer« v zasedenem ozemlju in dasi stavka ni bila ravno skrbno in dobro pripravljena — ker prometno delavstvo kot avtonomno v svoji organizaciji ni stavkalo — vendar lahko rečemo, da je stavka dosegla z ozirom na svoje velike zahteve precejšen uspeh: minister Fera je moral obljubiti, da se odpravijo še tekom tega meseca vojaška sodišča in preključijo pragoni, vsled katerih je toliko ljudi iz zasedenega ozemlja pod ključem in v izgnanstvu.

Ako pomislimo, da je bila ta stavka izključno političnega značaja, da je šlo naše delavstvo v zelo negotov boj z brezobzirnim sovražnikom, zakaj v zasedenem ozemlju de fakto ne vlada rimska vlada, ampak par tržaških fašističnih advokatov pod vodstvom Dr. Giunte, potem lahko konstatiramo, da sta moralni nivoau in razredna zavest pri-

morskega socialističnega proletarijata na popolnem višku. Vse delavnice, velike in male, v mestih in celo na deželi so stale, stale so celo tiskarne in samo gostilne in hoteli so deloma poslovali. Delavstvo je vzdržalo pet dni odločno in zvesto svojim principom politično generalno stavko in se ni udalo najrazličnejšim strahovanjem od strani karabincev, oblastnih in buržoazije in dokazalo tako svojo politično zrelost.

Za italijansko buržoazijo je bila ta stavka seveda — jugoslovanska. Nacijalisti so včeraj popoldne izdali svoj »Bolletino dello Sciopero«, ki je nosil zagrizen uvodni članek pod naslovom »Lo sciopero degli Schiavi« (stavka sčavanov). Fašisti so imeli sinoči ob 22. uri shod na trgu Unita, kjer je Giunta proglašil, da je bila ta stavka proglašena na zahtevo Jugoslovanov. Sodrug Tuntar da je podkupljen direktno od prestolonaslednika Aleksandra. Vsak delaven socialistični zaupnik mora biti podkupljen od kakega kralja ali kraljeviča! Slovenska tržaška buržoazija pa vpije, da je bila ta stavka naročena po italijanski vladi, da bi lažje in hitreje izvršila aneksijo zasedenega ozemlja. Ako se še spomnite na očitanja slovenske buržoazije o priliki železničarske stavke, potem lahko vidite, da je mentaliteta in taktika buržoazije povsodi enaka.

S taktičnega stališča pa bi se dali dve stvari očitati tej stavki in sicer: prvič, da je bila uprizorjena v zelo neugodnem momentu in drugič, da se ni imela pričeti brez železničarskega sindikata.

Direktorji stavke je otvoril politično borbo primorskega proletarijata v momentu, ko bijejo italijanski kovinarji najtežji mezdni boj s svojimi gospodarji. Dalekosežnost tega boja ocenimo lahko iz dejstva, da je do sedaj okupiralo italijansko kovinarsko delavstvo že stoinosemdeset velikih kovinskih tovarn v Milanu in drugodi in celo vrsto manjših delavnic in da jih vodijo delavski sveti — s precejšnjim uspehom — v svoji režiji dalje. Pogajanja z gospodarji so skoro stacionarna in vlada v svoji nezmožnosti izjavlja nevtralnost v tem sporu. Ker nastajajo velike težkoče tudi v dobavi surovin, stoji italijansko delavstvo pred veliko zagonetko. Popustiti se ne da, a za doseg popolnega uspeha je treba nadaljevati s socializacijo tovarn. To pa znači — pričeti z odkrito revolucijo. V tem momentu bi bila torej resna podpora celokupnega italijanskega proletarijata primorskemu delavstvu zelo dvomljiva stvar — pa tudi če se je le to v svojem izrednem idealizmu izreklo za njo.

Kar se pa tiče italijanskih železničarjev je treba pripomniti to le:

Kakor poznano, je italijansko delavstvo politično zelo raztrgano. Poleg oficijelne socialistične stranke imamo še anarhiste, ki so ravno med železničarji precej dobro zastopani, reformiste in še par drugih frakcij. Da se ohrani železničarski sindikat enoten, si je ohranil avtonomijo. Ta avtonomija pa je vedno na veliko kvaro delavskemu gibanju, ker je s tem razbita enotnost italijanske delavske armade, in ker se je treba torej vedno za vsako akcijo posebe pogajati z železničarji.

Jugoslovansko delavstvo se je ravno v zadnjem času odločno borilo proti socialpatriotičnemu avtonomaštvu. Nas veselji, da je o pravem času uvidelo potrebo centralizacije delavskih sil in srečno prekoračilo preko te separatističnih blodenj posameznih malomeščanskih koristolovcev. Samo v dobro strnjenih falangah je bodočnost proletarijata. Zato pa je skrbeti predvsem za to, da velike odločujoče strokovne organizacije ne stojijo izven stranke in ne izven splošnega strok. sveta.

Boj proti buržoaznomilitarističnemu režimu v Primorju pa seveda s tem štrajkom še ni končan. »Il Lavoratore« imenuje to prekinjenje »zatišje«. In to je čisto naravno, ker tudi pri italijanski buržoaziji je od obljub do faktov strašno velika razdalja.

Italijanska vlada se izgovarja, da za ureditev razmer treba aneksije. Tudi jugoslovanski proletarijat bi moral energično zahtevati in končno prisiliti svojo vlado, da se končno poravnava — kakorkoli — z italijansko vlado. Mi vemo, da kakorkoli se bosta pogodila, bo napak in mi tudi njene pogodbe ne bomo priznali, ker pravičen sporazum se bo dosegel samo med italijanskim in jugoslovanskim proletarijatom na podlagi sovjetskega ustroja držav, toda borili se bomo potem lažje. To negotovo stanje pa zelo ovira naše socialistično delo.

Končno naj omenimo, da se je tudi pretepalo, razbijalo in streljalo dovolj te dni po Trstu. Pretepli so glavnega urednika »Lavoratorija« Josipa Passiglia, karabinci so razbili in poškodovali skoro vso opravo v Delavskem Domu in ravno ko pišem te vrstice, čujem prav močne in pogoste odjete salv karabinskih musket in delavskih samokresov.

Tako je pri nas.

Carsicus.

Kraj. pol. org. Kom. Stranke za V. okraj priredi 19. t. m. ob 4. uri popoldne v gostilni Jos. Vidmar, Hrudečkoga vas 48, vinsko trgatav. Na obilno udeležbo vabi odbor.

Ujedinjenje kovinarjev.

Objavljamo naslednji članek tajnika »Saveza kovinskih delavcev« sodruga Bračina iz Beograda glede ujedinjenja kovinarjev. S tem stališčem se predlogi slovenskih kovinarjev, objavljeni v zadnji številki »R. Pr.« bistveno ujemajo, a razlikujejo se bistveno od »realističnega stališča nekaterih ljubljanskih (avilijencev pri »osrednjem društvu«.

Pred kovinarji v Jugoslaviji se nahajata sedaj dva predloga, ki naj rešita vprašanje o ujedinjenju, a ki si temeljno nasprotujeta. Ker se bo te dni o teh dveh predlogih v vseh podružnicah širom cele Jugoslavije zelo živahno razpravljalo, zato smo jih mi objavili, da bi bili kovinarji čim boljše poučeni.*

Pril diskusijah po podružnicah morajo člani vedeti, da je ta kongres v Celju že drugi kongres ujedinjenja kovinarjev in da se radi tega na njem mora izvršiti ujedinjenje. Vzrok, da se na prvem kongresu ni prišlo do ujedinjenja, je pojmovanje sodrugov Slovencev, ki so prišli na prvi kongres s istimi predlogi, kot sedaj, ki so predlagali, da se ujedini na federativnem temelju. To predlagajo tudi sedaj, čeprav zelo dobro vedo, da je velikončni kongres ujedinjenja sprejel centralistični princip in da ni nikogar več v celi Jugoslaviji razen sodrugov iz Slovenije, ki bi zastopali federalizem. Dejstvo je tudi to, da mase o prejšnjem kongresu niso bile poučene, niso vedele, za kaj gre, ali nameroma ali ne, v to vprašanje se ne spuščamo.

Če se le ozremo na predlog sodrugov iz Ljubljane, se moramo čuditi takemu pojmovanju ujedinjenja. Naše ujedinjenje ne gre za tem, da ena pokrajina drugo sebi podredi in da ji odvzame samostojnost. Proletarijat Jugoslavije mora iti za tem, da svoje organizacije zgradi tako enotno, da bodo najsposobnejše za obrambo njegovih interesov. Buržuazija je danes enotna in Jugoslavija predstavlja enotno proizvajalno pokrajino. Enotnost jugoslovanske buržuazije ustvarja enotno eksploatacijo (izkoriščanje); ona ne meri stopnje eksploatacije po pokrajinskih delavstvu, ampak po razmerju sil. Na njeni strani stoji finančni kapital, vojska, policija, žandarmerija, ona je tu popolnoma ujedinjena. In proti čemu se moramo boriti mi? Proti reakciji in proti eksploataciji, s katero pritiska ujedinjena buržuazija. Medtem ko buržuazija dela tako nam pa govore sodrugi iz Slovenije o neki avtonomiji in o neki odvisnosti od centrale, ki naj bi jih — po njihovem pojmovanju — menda anektirala! Mi delamo ujedinjenje ne za to, da izgubimo svobodo, ampak da postanejo naše organizacije sposobnejše za odpor; mi hočemo ujedinjenje ne za to, da ustvarimo centralo, ki ji bomo dajali neko ležno nagrado, ampak hočemo centralo, ki mora biti sposobna, da izvršuje svoje posle, a da bo v istini sposobna za to, mora imeti vsa sredstva organizacij v rokah; mi hočemo ujedinjenje za to, da dosedaj nesposobne organizacije (radi njihove razcepljenosti) osposobimo za borbo, ne pa za to, da menjamo le firme dosedanjih zvez.

Pri takem položaju in pri jasnem dejstvu, da se brez ujedinjenja ne more več živeti, vsakdo, kdorkoli že je, ki zastopa platonsko tako, ki faktično ne obstoja) ujedinjenje dela zločin napram delavskemu razredu. Oni, ki z raznimi sofizmi (lažnjivimi dokazi) opravičujejo federalizem na škodo centralizma, naj le

računajo, da jih je čas pogazil in da mora biti federalizem pogažen. Kovinarji naj pa sedaj, ko se pripravljajo za kongres ujedinjenja, našene vse one, ki so bili dosedaj ovira ali, da se uklonijo ujedinjenju, ali da gredo, drugega izhoda ni.

Na svidenje na kongresu!

Blagoje Bračinac.

Iz komunistične Slovenije.

V Vevčah se je vršil v nedeljo dobro obiskan shod Komunistične Stranke. Za socialipatriotizem tudi pri nas ni tal. Soglasno se je izvolil odbor kraj. pol. org. Komunistične Stranke.

V Šiški smo imeli v ponedeljek zvečer izvrstno uspeli shod naše stranke. Prostori gostilne pri Šternu so bili polni šišenskega proletarijata, ki je z globokim razumevanjem in navdušenjem odobral govore sodrugov Bartuloviča in Fabjančiča o političnem položaju, konstituenti in občinskih volitvah. Shodu je predsedoval sodrug Cuhalek. Za besedo sta vzele še dva sodruga iz Trbovelj in iz Velenja, ki sta pozdravila ljubljanski proletarijat v imenu trboveljskih in velenjskih komunistov.

Kočevje. V nedeljo 12. IX. se je vršil pri nas dobro obiskan shod Komunistične Stranke. Zborovalna dvorana je bila nabito polna; tudi precej žensk je bilo navzočih. Na shodu je poročal sodr. Hlebec iz Trbovelj. Enoglasno se je sklenilo, pristopiti k strokovni organizaciji »Zvezi rudarjev za Jugoslavijo«. Izvolil se je tudi 7 članski odbor, ki bo do novega leta vodil tukajšnje podružnico. Po shodu se je vršil občni zbor krajevne pol. org. Kom. Stranke Jugoslavije. Shodu in občnemu zboru je asistrala orožniška straža, gospod komisar pa je tudi prisostoval občnemu zboru, kar nas seveda ni motilo, ker nimamo tajnosti.

Vsled zadnjega štrajka v aprilu je bilo odpuščenih pri nas nad 300 rudarjev, med njimi seveda sami zaupniki komunisti. Ko smo prosili g. Čobala, da naj intervenira, je izjavil: »Saj nisem jaz odpuštil delavcev, sicer pa je tudi v Trboveljah odpuščenih veliko komunistov. Jaz ne morem ničesar storiti«. Enako je Unija odklonila tudi vsako drugo intervencijo. Tako se je lahko godilo, da so nas nastavljeni v konzumu zmerjali z »barabami« in drugim psovkom; da morajo 2 rodbini z 12 in več osebami stanovati v 1 sobi in 1 kuhinji; da moramo v rudniškem konzumu sprejemati moko, katero so pometli po tleh in po predalih. Pod takimi in enakimi dobrotami smo vsi trpeli; kako se postopa s posamezniki si iz navedenega lahko predstavljate. Prepričani smo, da nas »zveza rudarskih delavcev« ne bo pustila še dalje trpinčiti, ampak da bo napela vse sile, da nas reši šikan in krivic, proti kateremu je »Unija« le molčala.

Iz Hrastnika se delavci pritožujejo čez nekega strelnega mojstra Franca Kurenta, ki nečloveško muči in šikanira delavce, in zahtevajo, da se ta oseba v najkrajšem času spokori, če ne, se bo bolj podrobno razpravljalo o njegovem slučaju in zahtevalo, da se moč odstrani.

Dornova pri Ptuj. Orjaški boj med Delom in Kapitalom se bje po celem svetu, po celem svetu plamni borba za svobodo proletarijata, industrijskega in kmetijskega. V tej borbi hočemo tudi mi, kmetijski delavci in kmetje sodelovati, hočemo pomagati našim ruskim bratom v osvoboditvi človeštva izpod vedno neznošnejšega jarma kapitalizma! Hočemo svobodo, hočemo zraka, hočemo luč! Hočemo imeti pravico do življenja, hočemo imeti pravico, da nas ne bo vsak oderuh izkoriščal, da ne bodo kapitalisti z nami ravnali kakor z neumno delavno živino, kakor z molznimi kravami. Hočemo, da ne bodo imeli več predstavitelji kapitalistov pravico nas pošiljati na najrazličnejša bojišča in točiti tam naše krvi, iz katere si doma sami kujejo milijone. Ker hočemo vse to in ker nečemo, da bi bili zaneprej samo slepo orodje raznih kapitalističnih vlad, smo se končno dne 12. IX. odločili soglasno za Tretjo Internacionalo. Celotna podružnica umirajoče social. dem. stranke, ki šteje samo v naši vasi 44 članov, se je pridružila Komunistični Stranki. Podali smo roko našim bratom kmetom Hrvaške, Srbije, Bolgarske, Rusije itd. in skupno z njimi se hočemo boriti proti izkoriščanju, proti temi in laži, proti kapitalizmu. Pozivamo pa tudi kmetijski proletarijat vseh drugih vasi, občin in krajev Štajerske, da sledi našemu vzgledu in da nastopi edino možno pot za svobodo! Pridružite se vsi Komunistični Stranki in skupno se bomo borili, skupno

zmagali. Živela Komunistična Stranka! Živela Tretja Internacionala!

Kmetje in delavci.

Iz Hrastnika nam pišejo sodrugi o nekem Janezu Zafranu, ki ga je socialipatriotizem tako zaslepil, da je iz golega političnega sovraštva udaril v pijanosti in vrgel v blato nekega našega sodruga. Sadovi socialipatriotičnega hujskanja!

Zagorje ob Savi. Nedavno je naša smrtno bolna Unija izdala neki letak, kateri je prava slika naših socialipatriotov. Naštevava mnogo lažljivih stvari, ali najglavnejše je pa pozabila. Zato jo hočemo mi spomniti. Lani pri oktoberski stavki so se dogajale sledeče stvari po izpovedbi g. dr. N. N., ki se je nekako takole izrazil: Nisem mislil, da so tile socialdemokratje taki. Prišli so na vlado in so skoraj roke pred nam vzdigovali, da naj damo takoj vojake v rudniške revirje, da se mora stavka takoj uničiti, da se ne sme ljudem dati priti do veljave, in kar je najboljšo, imeli so celo listo, na kateri je bila spisana cela vrsta najboljših sodrugov, da se morajo ti takoj zapreti, kar se pa ni tem ljudem od »Unije« popolnoma posrečilo, ker so imeli celo gotovi g. doktorji od meščanskih strank več srca za uboge ljudi, kakor pa ti judeževi bratje okoli Unije. Unija, to si pozabila zapisati in še več prav čednih stvari. Drugič pa je ona strašno mlatila po komunistih, tudi je prinesla, čuje in strmite, da komunisti pripravljajo puč. E judežovi nasledniki, zastoj so vaše pobožne želje po delavski krvi. Kakor vsakokrat, tako so ti različni unijini gospodje tudi sedaj udarili v zrak. Kako se delavci šalijo iz teh ljudi, se vidi, da so delavci na te letake slikali črne križe, mrtvaške glave in prav lepe nagrobne napise so pisali. E gospodje, vsa zdravila ne bojo pomagala. Unija je obsojena na zaslužno smrt in bo tudi umrla; čeprav je dal kapitalizem vsa sredstva na razpolago, ji ni več pomoči. Zadnji čas je Unija nastopila s tem, da noče več vračati članskih knjig, ker pravita gospoda Čobal in Ule: Kjer ima kdo knjigo, tam je tudi član. Gospoda, tudi ta je zaman, ker ljudje tudi brez vaših knjig pristopijo v Zvezo rudarjev. Rudarji, kar vas še nima knjig, pristopite na novo, kakor še drugi to delajo. Knjige pa pustite g. Čobalu za spomin, naj jih nese seboj v Švice, saj kufer je že prinesel s sabo iz Belgrada, velik nov, kakor se čuje, misli za spomin vzeti vse seboj tudi še tajnike ker drugih pristašev že tako ne bo imel v kratkem več.

Razne novice.

Komunistična delavska stranka Poljske je poslala proletarijatu vseh dežel proglas, kjer pravi med drugim: Likvidacija poljskega imperijalizma se je zopet zadržala. Združenim naporom poljske armade in Wranglovi belih gard se je posrečilo vreti nazaj zmagovito prodiranje rdeče armade in vlada imperijalistične Poljske, ta skoraj premagana divja zver, se pripravlja na nov skok... Mi poljski delavci nimamo nič skupnega z invazijsko vojno poljskega militarizma proti sovjetski Rusiji in to vojno, ki ne gre za obrambo neodvisnosti, temveč služi svetovnemu gospodarstvu kapitala, najostreje proklinjamo. V rdečih četah ne gledamo naši svobodi grozečih osvobodilcev, temveč svoje zaveznike v revolucionarnem osvobodilnem boju.

Nato govori proglas o krvavem preganjanju, ki jih izvršuje poljska buržoazija in »socialno« - demokratična stranka nad delavskim komunističnem gibanjem. »V ječah umira na tisoče delavcev, ki jih rablji mučijo in izstradavajo... In vendar se bori poljski proletarijat proti vojni. V svoji veliki večini ne sledi zakoniti, od vlade podpirani Poljski Socialistični Stranki, temveč nezakoniti podzemeljski Komunistični Stranki...

Delavci Evrope in Amerike! V tem osvobodilnem boju ne bi moglo biti groznejšega poraza za poljski proletarijat, kakor uničenje sovjetske Rusije... Če nam hočete pomagati k osvoboditvi, storiti samo eno:

Pomagajte sovjetski Rusiji!

Protestirajte še glasneje, še silneje kot prej proti vsaki intervenciji vaših vlad proti Rusiji, proti vsaki materialni podpori in pošiljanju orožja za poljsko protirevolucijo.

Bojkotirajte vsako podporo v korist poljske vlade, ne dopuščajte nobenega prevažanja čef, nobene ladje, nobenega vlaka z orožjem in municijo.

Poljski delavci so pripravljani žrtvovati svojo kri za sovjetsko Rusijo: in poljska vlada se ne bi mogla držati niti trenutka, če je ne bi — kakor prej carizem —

podpirala cela sila mednarodnega kapitalizma.

Poljski delavec skuša zdrobiti svoje okove: ali ti okovi se ne kujejo samo v Varšavi, temveč tudi v Parizu, Londonu in Washingtonu.

Delavci Evrope in Amerike! Odvezmite poljski vladi vojaško podporo iz inozemstva...

Poljski delavci bodo izpolnili svojo dolžnost do konca. Niti ječe niti preki sodi jih ne morejo odvrtiti od boja, da se vrže kapitalistična vlada in da se vpelje na Poljskem sovjetska diktatura.

Proletarji vseh dežel! Pomagajte nam v tem boju! Borite se z nami vred proti krvavemu poljskemu militarizmu! Pomagajte sovjetski Rusiji! Vsaka vaša misel, vsako vaše dejanje naj velja obrambi sovjetske Rusije proti mednarodni zaroti kontra-revolucije.

Živela sovjetska Rusija!

Živela mednarodna solidarnost proletarijata!

Živela svetovna socialna revolucija! Varšava, 25. avgusta 1920.

Centralni Komitet

Kom. Del. Stranke Poljske.

Pristop norveške delavske stranke III. Internacijoni. Kongres norveške delavske stranke je sprejel sklep, ki se izjavlja za sovjetski sistem in za diktaturo proletarijata. Za sklep je glasovalo 280, proti pa 32 delegatov.

Poljski socialisti proti politiki svojih socialipatriotičnih voditeljev. Na konferenci poljske socialipatriotične stranke je večina delegatov glasovala proti sodelovanju socialistov v vladi in proti vojni Poljske s sovjetsko Rusijo.

(Rosta.)

Zahteve čeških legijonarjev. 5. septembra je demonstriralo v Pragi 15.000 legijonarjev za socialistično republiko. Sprejeli so resolucijo, v kateri se zahteva razlastitev brez odškodnine, konfiskacija vojnih dobičkov, preki sod za oderuhe in verižnike, ločitev cerkve od države, vzpostavitev zveze z Rusijo.

Vojaški in gospodarski položaj sovjetske Rusije. Delegat sovjetske vlade Sklovski ki prihaja iz Moskve je izjavil berlinski »Rothe Fahne« sledeče:

Wranglova armada ne tvori več resne nevarnosti za sovjetsko Rusijo. Afera Wranglova končana v par tednih. Njegov vpad v kubansko pokrajino, s katerim je hotel pridobiti zase tamošnje kozake, je popolnoma odbit. Kubanski kozaki so ostali trdni. Ta izjavljeni vpad je začetek Wranglovega konca. Sedaj je navezan samo na lastne sile, ki štejejo okoli 100.000 mož.

Nova velikanska mobilizacija sovjetske Rusije se je izvršila siljano.

Gospodarsko gleda Rusija zimi s samozaveštvom nasproti. Sovjetska republika je imela prvo leto le 30 milijonov pudov žita za prehrano prebivalstva, letos ga ima pa že čez 360 milijonov pudov. Torej bo prehrana letos zadovoljiva. Tudi je pripravljena letos več kuriva kot lani in prevozna sredstva so se izdatno zboljšala. — Trocki piše v »Pravdi«: »Poljska vlada noče miru. Pilsudski je to jasno povedal. Rekel je, da je cilj poljske vlade »popolno razdejnanje vojaške sil sovjetske Rusije«. Trocki pravi na to: »Mi hočemo konec vojne, hočemo prekoslej mir. Če nam ne dajo miru, si ga bomo umeli sami vzeti. Če Pilsudskemu ne zadostuje enkratni pouk, mu bomo dali še eno lekcijo.«

Nov atentat na klaverne ostanke »demokracije«. Vlada v Belgradu misli zahtevati od »narodnega« predstavništva, da ji da pooblastilo, da sama brez te klaverne figure*, ki ji nekateri pravijo parlament, izdaja ukaze, ki bi imeli moč zakona. Takoj ko dobi to pooblastilo, bo Vesnič pognal domov to takozvano narodno predstavništvo, vladal brez kontrole in izdajal zakone, kakor mu bo všeč. Kakor se je Vesnič imenitno izrazil, bo preganjal tisto, kar on imenuje protidržavne elemente, Seveda misli možakar pri tem na komunistično gibanje delavcev in kmetov, ki so edini produktivni razred te države, dočim še bodo še v naprej solnčili v vladni milosti verižniki, oderuhi, bankirji, fabrikanti, izvozniki, ki so seveda državotvoren element. Vse to so predpriprave za »svobodno« volitve

Konfiscirano!

Kulturno delo v sovjetski Rusiji. Iz Moskve poročajo, da je bil razglašen dekret, ki nalaga dolžnost tehničnega poduka za vse delavce. Poduk se naj vrši deloma v tvornicah, deloma v učilnicah. Delavni čas za učence je zmanjšan na šest ur. Delavci pod 18 leti se morajo učiti 4 ure na dan in delavni čas je 4 ure. Učenci dobe svojo plačo, toda šolo morajo redno obiskovati.

Domače.

Seja vseh zaupnikov kraj. pol. org. se vrši v soboto 18. t. m. ob 7. uri zvečer v gostilni pri Poljsaku, Martinova cesta. Ker je seja važna, se morajo vsi zaupniki pozivu odzvati.

Krajevno udruženje Saveza Komunistične Omladine Jugoslavije sklicuje izredni občni zbor v nedeljo 19. IX. ob 10. uri dopoldne v Mahrovi hiši z dnevnim redom: 1. poročilo tajništva, 2. volitve odbora, 3. volitev 2 članov za Centralno Upravo in 3 članov za pokrajinsko tajništvo za Slovenijo, 4. slučajnosti. Tajništvo.

Na odgovor glede lačnih krav Farao-novih v »Napreju« izide v prihodnji številki »R. P.« primerno pojasnilo.

Mestni magistrat in uslužbenci. Podžupan dr. Triller je odpuštil iz aprovacijskega oddelka enega nastavljenca in dve nastavljenki. Ti uslužbenci so imeli »krasne« plače: namreč po 600 kron na mesec. Od teh ima eden vedno bolno ženo in troje nepreskrbljenih otrok, dočim je zopet ena odpuščenih uslužbenk brez očeta in matere in ji je bilo to mesto edini vir nadvse stradalnega življenja. Sedaj so vsi trije na ulici brez službe, brez kruha. To je samo en slučaj iz cele množice. In potem pa naj še mi uradniki iščemo oporo pri liberalcih ali klerikalcih, ki vendar vladajo že dve leti in nas pehajo vedno v večjo bedo? Tudi mi uradniki bomo našli rešitev le v bratski zvezi s komunističnim delavstvom.

Hrastnik. Veliko vrtno veselico prirede rudi v nedeljo 19. septembra 1920. na vrtu g. Fr. Logarja v Hrastniku. Svira rudarska godba iz Hrastnika. Na sporedu je srečolov, šalji a pošta, tomboja, panorama in drugo. Električna razsvetljava. Za izborna vino, pivo, kavo in čaj je preskrbljeno. Začetek ob 1 uri. V slučaju slabega vremena se preloži za prihodno nedeljo. Čisti dobiček je namenjen za udove in sirote. Na obilno udeležbo vabi odbor. Rudarji vseh treh revirjev udeležite se polnoštevno te čisto svoje delavske veselice.

»Savez privatnih nameštenika Jugoslavije« iz Zagreba poziva na temelju »solucije o ujedinjenju«, sprejete na belgrajski strokovni konferenci (od 26.—28. junija) na predkonferenco za ujedinjenje zasebnih nastavljenecv, ki se vrši dne 29. septembra ob 8. uri dopoldne v Brodu na Savi v prostorih »Kasine«. Pravico na udeležbo iz Slovenije imata: 1. Zveza trgovskih nastavljenecv, Ljubljana, z 2 delegatoma. 2. Društvo zasebnih uradnikov, Ljubljana, z 2 delegatoma. Stroške za prireditev konference nosi gori imenovani »Savez«, stroške delegatov pa pokrrije posamezne organizacije.

Osrednji upravni odbor Saveza privatnih nameštenika.

Izjava.

Izjavljam, da nisem v nobeni zvezi s člankom »Kje so debele krave kralja Farona« v »Rdečem Praporu«.

Franc Ogriš.

Zahvala.

Podpisani Anton Selan se zahvaljuje sodrugom železničarjem za krasni venec in vsoto v denarju v znesku 1112 K, katero so mi ob priliki nezgode mojega iskreno ljubljene sina Franceja darovali in za prekrasni sprevid. Izreklam tem potom naj-srečnejšo zahvalo, posebno sodr. Keriču in Knercu za njih trud.

Anton Selan, Zalog.

Odprto pismo

delavcev iz Strahovelj na gospoda Antona Uleta, blagajničarja Unije slovenskih rudarjev s sedežem v Zagorju.

Delavci, organizirani do sedaj v Uniji slov. rudarjev, podružnici v Zagorju, smo pooblastili dva org. sodruga iz svoje srede, da dobita iz unijske pisarne naše članske knjige, katere nam je potom terorja odvzela Vaša in Mihatova Unija.

V četrtek, dne 9. t. m. sta šla omenjena sodruga po naše članske knjige, katere smo plačali delavci sami, torej imamo popolno pravico do njih. Toda Vi, gospod Ule, ste se proti delegatoma obnašali ne kot zastopnik delavstva, ampak kot zastopnik naše gnjile jugoslovanske frakcije. Vprašamo Vas, gospod Ule, ali ste pripravljeni ugoditi naši zahtevi in oddati knjige tja, kamor spadajo.

V slučaju, da nam jih ne pošljete tja, kjer ste jih vzeli, smo vas prisiljeni postaviti pred buržoazno sodišče.

Strahovlje, dne 10. septembra 1920.

Organizirani delavci v Strahovljah.

* Glej zadnji dve številki »Rd. Prapora«.